

Jiří Paroubek: Je potřeba začít jednat okamžitě o míru. Praze se uskutečnila mezinárodní mírová konference, které se zúčastnila řada osobností z České republiky i ze zahraničí

- editor007 | 2. června 2024

ČESKO: Přinášíme text vystoupení předsedy ČSSD na dnešním mírovém shromáždění na Václavském náměstí.

V Praze se v uplynulých dnech sešli nejprve vedoucí činitelé některých zemí EU, aby hovořili o tom, jak dál stupňovat válečný konflikt na Ukrajině.

Fialova vláda se ráda chlubí tím, že ona je iniciátorem „české muniční iniciativy“, která má za cíl po celém světě získat co nejvíce dělostřelecké munice vhodné pro kanóny ukrajinské armády ze sovětských dob.

V Praze se také ve čtvrtek a v pátek sešli ministři zahraničních věcí Severoatlantické aliance (NATO). Podle ministerstva zahraničí šlo o největší alianční akci v Česku od velkého summitu NATO v Praze v roce 2002.

Je to zvláštní poselství Evropě a naší zemi před volbami do EP, které proběhnou v příštím týdnu. Nelítostné harašení zbraněmi.

Současná česká vláda patří v Evropské unii i v NATO k té nejtvrďší proválečné straně. Představitelství české vlády není příliš velká. Situace na ukrajinském bojišti se vyvíjí pro ukrajinská vojska ne příliš příznivě. Rusové mají převahu. Útočí v mnoha částech fronty a strategickou iniciativu převzali okamžitě po debaklu tzv. ukrajinské letní ofenzivy. A na hranicích Ukrajiny stojí celá jedna čerstvá ruská armáda.

Bohužel, z řady hlavních měst Evropy se ozývají ještě silnější válečné hlasy než z Prahy. Francouzský prezident chce dokonce vyslat na ukrajinské bojiště vojenský kontingent. Stejným způsobem by chtěly reagovat i miniaturní armády Pobaltských států. A možná by se přidalo ještě několik dalších zemí NATO. Takováto eskalace války by ovšem mohla znamenat a vlastně by již znamenala přímý střet ruských vojsk s vojáky NATO. A pak už je jen otázka času, kdy by došlo na ještě další eskalaci konfliktu, tentokrát z ruské strany. K použití taktických jaderných zbraní ze strany Ruska na některé významné cíle na Ukrajině. Těmi cíli by byla nepochybně především vojska, která by na Ukrajinu vyslaly země NATO. A to by pochopitelně znamenalo odvetu ze strany NATO. A pak už jsme ve válce monumentálních rozměrů. Chcete takovou válku? Já tedy ne! Chcete válku, která zničí naše životy a vlastně všechno co milujeme? Já tedy ne!

Válka na Ukrajině zasáhla hluboce naše životy. A naprostou většinu z nás negativně. Za poslední dva roky vykázal Český statistický úřad (ČSÚ) v souhrnu růst inflace 25%. Já bych řekl, že reálné číslo je někde kolem 30% inflace.

Rostly ceny opravdu základní druhů potravin, pohonné hmoty, ceny plynu, elektrické energie, ceny

vody, tepla. Dovolují si tvrdit, že životní úroveň středně- a nízkopříjmových skupin obyvatelstva spadla nejméně o pětinu, spíše ale o čtvrtinu. A vláda nedokázala vůbec ochránit spotřebitele, běžné občany. Neudělala pro ně prakticky nic. Ceny elektřiny se daly vyřešit, což je klíčový problém pro domácnosti i pro firmy, zestátněním menšinových akcionářů ČEZ. Premiér Fiala o tom hovořil už před dvěma lety a od té doby neudělal v této věci nic.

Zato vláda připravila úplnou tsunami zbrojních výdajů, které budou zatěžovat stát a občany a s nimiž se budou muset vyrovnávat nejméně tři následující vlády. Pokud dopustíme nákupy 24 stíhaček F-35 za stamiliardy korun, nákupy tanků Leopard za desítky miliard korun a nákupy obrněných transportérů a další techniky, tak bude jásat vojensko-průmyslový komplex zejména Spojených států, ale naše životní úroveň se tím určitě nezvýší. Naopak.

Vláda říká, že v roce 2050 bude chybět na důchodovém účtu 350 mld. korun. Vláda jako vždy straší a není schopna efektivně věci řešit. Kdyby se za každý rok ušetřilo na zbrojních výdajích 15 mld. korun v příštích dvaceti pěti letech do roku 2050, tento problém by neexistoval. Ale vláda chce nás občany vzít u úst. Kdysi jeden římský císař, když mu říkali, aby zvýšil zatížení občanů, řekl moudrou větou: „Dobrý pastýř ovečky stříhá, ale nedře jim kůži z těla“. Fialova vláda dře lidem kůži z těla.

Jediné, co se jim daří je rozdělovat společnost, rozsévat nenávisť vůči lidem s jinými názory. Ve společnosti je tak obří majetková nerovnost, o jaké se nám, když jsme cinkali v listopadu 1989 klíči na náměstí českých měst, ani nezdálo. Jedno procento nejbohatších vlastní v tomto státě 27% finančního majetku. Dalších 10% lidí vlastní více než čtvrtinu. A na 50% zbývají 4% finančního majetku. A mezi tím se zmítá chudnoucí střední třída, která nemá šanci zbohatnout a může za této vlády a za takového typu politiky jen chudnout. A tato obrovská příjmová a majetková nerovnost je jednou z příčin napětí a krize této společnosti. Vláda také projevuje pozoruhodnou neschopnost řídit hospodářství. Česká ekonomika stagnuje už druhým rokem. Vláda a s ní spojení žurnalisté a ekonomové si namrskávají gatě s tím, že už letos budeme mít hospodářský růst 1%. Je to k smíchu. K tomu 1% růstu, ke kterému nedojde, budeme mít s jistotou schodek státního rozpočtu 250 mld. korun. Máme tedy vládu obřích deficitů a kolosální neschopnosti.

Pokud skončí válka na Ukrajině, mohou se ceny komodit, jako jsou energetické suroviny, zemědělské produkty a také průmyslové kovy, podstatně snížit. To by bylo jen pozitivní pro českou ekonomiku a hlavně pro lidi.

Každá válka musí skončit mírem. Zejména taková válka, kde ani jedna z válčících stran není schopna na hlavu porazit tu druhou. Představa o ukrajinských tancích, které vjíždějí do Kremle a na Rudé náměstí v Moskvě, je chimérou, bludem. Toho prostě není schopen Západ dosáhnout. Už proto je potřeba začít jednat okamžitě o míru a já jsem rád, že mírová konference, které jsem se zúčastnil, takovou výzvu k mírovým jednáním o Ukrajině vyslala.

Hlas míru v Praze

V Praze se uskutečnila mezinárodní mírová konference, které se zúčastnila řada osobností z České republiky i ze zahraničí. Vyzvednout je třeba bývalé premiéry Česka a Slovenska Jiřího Paroubka a Jána Čarnogurského, dále polského poslance a místopředsedu strany Konfederace Romana Fritze, českého poslance za SPD Jiřího Kobzy, bývalého zvláštního vyšetřovacího soudce srbského Ministerstva spravedlnosti pro vyšetřování válečných zločinů Gorana Petronijevice a další více než desítku europoslanců, poslanců a dalších osobností veřejného života. Text vystoupení Jiřího Paroubka přinášíme v plném znění.

Neslavně známá slova jednoho pozoruhodného německého generála von Clausewitz říkají, že válka je pouze pokračováním politiky jinými prostředky.

Jako mladý muž jsem bral tuto větu jako něco, co mě nevyvádělo z klidu. Dnes vím, že válka je strašlivé selhání politiků a společenských elit států, kterých se to týká. V případě války na Ukrajině je to Rusko, Ukrajina a to, čemu Rusové říkají „kolektivní Západ“. Ti všichni selhali.

Situace před zahájením ruské válečné operace na Ukrajině v mnohém připomínala situaci, která předcházela I. světové válce. Také tehdy byly evropské elity přesvědčeny, že se vlastně nic závažného nemůže stát. A představitivost těchto zdegenerovaných elit byla tak nízká, že si neuměly vůbec představit válku jako gigantické střetnutí obřích armád a industrie svých zemí. A hekatombly mrtvých.

Německo s Ruskem před I. světovou válkou neměly prakticky žádné vážné spory. A přesto dal německý císař bílý šek rakouskému generálnímu štábu, aby rakousko-uherská armáda vojensky vyřídila ruského spojence na Balkáně, Srbsko.

Ruský car se nechal přesvědčit k provedení mobilizace a přitom mu generalita zapomněla říct, že jakmile provede mobilizaci, je válka mezi Dohodou na jedné straně a Habsburskou monarchií a Německem na straně druhé nevyhnutelná.

Dnes vysocí činitelé, dá se říci nejvýznamnější činitelé, zemí Evropské unie, k nimž nepochybně patří francouzský prezident Macron, trpí podobnou ztrátou soudnosti. Macron nahlas uvažuje o vyslání francouzských vojáků na ukrajinské bojiště, aby se pokusili zvrátit, co zvrátit nelze.

Je tady na jedné straně určitý potenciál světové velmoci disponující jadernými zbraněmi - Ruska, to lidskými zdroji násobně převyšuje potenciál Ukrajiny na straně druhé.

Málokdo si vzpomene na začátek války na Ukrajině, která má potenciál stát se roznětkou mnohem většího světového konfliktu, který může zničit lidstvo. Rusové se stavěli proti tomu, aby se Ukrajina stala členskou zemí NATO. Což jim bylo kdysi - při rozpadu Sovětského svazu - Američany (byť ne písemnou formou) přislíbeno. Rusko není jediné, které se obává rozšíření vlivu NATO a Spojených států na Východ. Co když někoho ze stratégů NATO v budoucnu napadne, že je potřeba po eventuální politické změně v Kazachstánu dojít až na čínské hranice. Ptám se, k čemu je dobré vyrábět další tenze ve světové politice?

Jako desetiletý hoch jsem zažil Karibskou krizi. Spojené státy tehdy velmi citlivě reagovaly na umístění sovětských raket na Kubě. A svět byl jen kousíček od jaderné války. Naštěstí se oba tehdejší nejvyšší představitelé USA a Sovětského svazu zastavili před branami Armagedonu.

Co by asi dnes dělaly Spojené státy, pokud by mexická vláda jen uvažovala o uzavření obranné smlouvy s Čínou nebo s Ruskem. Anebo s oběma těmito zeměmi najednou. Byly by určitě nervózní a je otázka, kam až by ta jejich nervozita zašla.

Dnes se potřebujeme nutně zbavit válečného konfliktu, který je v zemi několik set kilometrů od našich hranic. V důsledku tohoto konfliktu, který začal porušením mezinárodního práva Ruskem. A v důsledku hospodářských sankcí ze strany Západu vůči Rusku, které byly rovněž porušením mezinárodního práva, jsme v posledních dvou letech zažili něco, co od konce II. svět. války české obyvatelstvo nezažilo. Vysokou inflaci. A v důsledku vysoké inflace oficiálně okolo 25% za souhrn posledních dvou let, poklesla životní úroveň českého obyvatelstva možná o čtvrtinu, možná „jen“ o pětinu.

Důvody pro ukončení války na Ukrajině jsou jednak morální, protože tam umírají lidé. Vojáci i civilisté. Jsou to důvody ekonomické - každá válka vyčerpává její účastníky a zamezuje tomu, aby užívali vytvářené zdroje národních rozpočtů racionálnějším způsobem. A konec konců, také vojensky nemá takový konflikt velký smysl. Ani jedna ze stran konfliktu není schopna donutit protistranu k

bezpodmínečné kapitulaci.

Rusové dnes zjevně sondují, zda je možné jednat o míru. A to vše v situaci, kdy mají na bojišti jasnou převahu a drží strategickou iniciativu.

Už více než dva roky říkám, že nastal čas k mírovým jednáním. A v tuto chvíli říkám, že je pro taková jednání nejvyšší čas. Musí se do něj zapojit nejen obě země konfliktu, a to bez předběžných podmínek, ale také velmoci jako jsou Čína a Spojené státy. A od příměří, které bude nezbytným prvním krokem, dojít k mírovým jednáním tak, aby mír byl udržitelný na další generace.

Jsem rád, že z dnešní konference zazní taková výzva k jednání o míru.

Vidím to jako nezbytné pro bezpečí lidí v celé Evropě, ale také na celém světě.

AUTOR: Jiří Paroubek:

[ZDROJ](#)